

stat fra tidspunktet for dødsfaldet at regne hædersgaver efter reglerne i stk. 2-4.

Stk. 2. Til enken ydes et livsvarigt beløb på 1.800 kr. årlig, såfremt ægteskabet er indgået senest 5 år før tidspunktet for dødens indtræden.

Stk. 3. Til hvert barn, jf. herved § 37, stk. 4, ydes et beløb af 200 kr. årlig indtil dets fyldte 18. år.

Stk. 4. Til andre efterladte, som afdøde faktisk forsørgede helt eller delvis, kan der, når særlige omstændigheder taler derfor, ydes hædersgaver. Størrelsen af sådanne hædersgaver, der enten kan ydes som årlige beløb eller som beløb een gang for alle, fastsættes efter et skøn i det enkelte tilfælde, men kan, hvis hædersgaverne fastsættes som årlige beløb, ikke overstige 800 kr. årlig og, hvis de fastsættes som beløb en gang for alle, ikke overstige 1.000 kr.

14. § 39 ophæves.

§ 39. For så vidt en til en hædersgave efter § 38 berettiget person måtte være afgået ved døden på det tidspunkt, hvor gaven første gang kan komme til udbetaling, vil dette beløb være at indbetale i »Frihedsfonden«.

15. I § 42, *stk. 1*, ophæves 2. og 3. pkt. og i stedet indsættes:

»Arbejdsskadestyrelsens afgørelser om hædersgaver kan indbringes for den Sociale Ankestyrelse efter reglerne i § 6.«

§ 42. Behandlingen af sager vedrørende hædersgaver henlægges til Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne for at opnå hædersgave er til stede, kan efter de i § 6 nævnte regler indbringes for Erstatningsrådet. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt en persons erhvervsvegne, jf. § 37, stk. 1, er forringet med halvdelen eller derover, kan indbringes for Ankestyrelsen efter de i § 6 nævnte regler.

Stk. 2. Ansøgning om ydelse af hædersgave indgives til Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 3. Socialministeren afgør, hvorvidt retten til at oppebære en hædersgave måtte være forbrudt i henhold til bestemmelserne i § 40.

16. §§ 44-63 ophæves.

§ 44. Til danske statsborgere, som efter deres fyldte 18. år

1) under den tyske besættelse enten i medfør af lov nr. 349 af 22. august 1941 om forbud mod kommunistiske foreninger og mod kommunistisk virksomhed eller som følge af deres virksomhed til fordel for frihedsbevægelsen har været underkastet frihedsberøvelse af danske myndigheder af politiske hensyn til tyske eller dermed ligestillede interesser, eller

2) på grund af virksomhed her i landet til fordel for frihedsbevægelsen, på grund af medlemsskab i eller tilknytning til Det Kommunistiske Parti, jf. lov nr. 349 af 22. august 1941, eller i øvrigt af nationale eller politiske grunde eller på grund af deres afstamning eller på grund af tjenesteforhold til det danske politi eller grænsegendarmeri af den tyske besættelsesmagt har været underkastet frihedsberøvelse i Danmark eller er blevet deporteret til fængsel, koncentrations- eller arbejdslejr i udlandet, for så vidt pågældende, da frihedsberøvelsen blev iværksat, opholdt sig her i landet, yder statskassen en godtgørelse for den med frihedsberøvelsen forbundne lidelse og tort efter de i stk. 2, 3 og 4 fastsatte regler.

Stk. 2. Har deportation til udlandet fundet sted, fastsættes godtgørelsen til 50 kr. for hver påbegyndt uge, deportationen har varet. For frihedsberøvelse i Danmark fastsættes godtgørelsen til 25 kr. for hver påbegyndt uge, frihedsberøvelsen har varet, dog at godtgørelsen ikke ydes for frihedsberøvelse, der ikke har varet 2 måneder. Denne grænse gælder dog ikke, såfremt der i tilknytning til frihedsberøvelsen i Danmark er foretaget deportation til udlandet. I tilfælde af gentagne frihedsberøvelser i Danmark ydes godtgørelse, såfremt frihedsberøvelserne sammenlagt har varet 2 måneder eller derover.

Stk. 3. Deportationen betragtes som afsluttet ved tidspunktet for hjemkomsten til Danmark eller for overførelse til Sverige. For så vidt hjemkomsten er blevet forsinket på grund af forhold, der alene må tilregnes den pågældende selv, regnes der dog med det tidspunkt, på hvilket den pågældende tidligst kunne være vendt tilbage til Danmark.

Stk. 4. Har de pågældende i forbindelse med frihedsberøvelse i Danmark været udsat for mishandling eller tortur af alvorligere ka-